

РЕШЕНИЕ

№ 75

гр. Пазарджик , ****.02.202** г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, Х НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в
публично заседание на двадесет и седми януари, през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Таня Петкова

при участието на секретаря Соня Захариева
като разгледа докладваното от Таня Петкова Административно наказателно
дело № 2020522020**735 по описа за 2020 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба от „*****“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. ****, ж.к. „*****“ бл.**, вх.**, ет.**, ап.**, представлявано от управителя В. И. С., против Електронен фиш Серия Г № 002**393 от **7.09.20**9 г., издаден от ОД на МВР- Пазарджик, с който на основание чл.63** ал.** във вр. с чл.63** ал.** т.2 във вр. с чл.**6** т.** от Кодекс на застраховането (КЗ), за нарушение на чл.***3 ал.** т.2 във вр. с чл.**6** т.** от КЗ, е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева.

Релевираните в подадената жалба оплаквания обобщено се свеждат до наличие на незаконосъобразност на ЕФ, поради нарушение на материалния закон, поради което се иска отмяната на същия.

В съдебно заседание за дружеството-жалбоподател, редовно призовано, не се явява законовия представител, но изпраща процесуален представител, който поддържа жалбата и излага обосновано становище за незаконосъобразност на ЕФ, чиято отмяна се иска. Прави искане за присъждане на сторените разноси в полза на жалбоподателя.

За въззиваемата страна, редовно призована не се явява представител. Не

представят и писмено становище по същество.

Районният съд провери основателността на жалбата и като съобрази изложените в нея съображения и становището на процесуалния представител на въззивника, съобразявайки закона, по вътрешно убеждение и като обсъди събраните по делото писмени и гласни доказателства при съблюдаване разпоредбата на чл.63 от ЗАНН, прие за установено следното:

Атакуваният ЕФ е съставен, за това че на **7.09.20**9 г., в 0**,**5 часа, на АМ Тракия, км 63, с посока на движение към гр. София, ФЛ, което притежава МПС-полуремарке „*****“ с рег. № ***, което е регистрирано на територията на РБ и не е спряно от движение, не е сключило задължителна застраховка гражданска отговорност. Нарушението било заснето и установено с АТСС- Twin CAM с № SD2D0027.

По този повод бил издаден процесния ЕФ на посочения в него собственик на МПС- „*****“ ЕООД гр. ****, представлявано от В. И. С.. ЕФ бил връчен на законния представител на дружеството на 02.**0.2020 г., видно от разписка за връчването му (л.**). Жалбата против ЕФ е подадена от законния представител на санкционираното дружество чрез наказващия орган до съда на 06.**0.2020 г., когато е входирана в деловодството на ОДМВР- Пазарджик, поради което е процесуално допустима като подадена в законоустановения срок и от лице активно легитимирано да инициира съдебен контрол за законосъобразност на атакувания фиш пред компетентния съд.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на събраните по делото писмени доказателства и веществено доказателствено средство- снимка от АТСС, които са абсолютно непротиворечиви.

При така установеното е видно, че жалбата против атакувания ЕФ е основателна, поради следното:

На първо място съдът намира, че е допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като даденото описание на нарушението в ЕФ е неясно. Едновременно се сочи, че Ф.Л. (физическо лице- бел. моя) е собственик на процесното МПС, за което е засечено движение и че същото не е сключило ЗЗГО за това МПС, което е регистрирано в РБ и не е спряно от движение. По-надолу в описателната част обаче се сочи, че собственик на това МПС е дружество „*****“ ЕООД, тоест юридическо лице (ЮЛ). Така направеното описание внася неяснота относно субекта на нарушението.

Няма спор, че съгласно разпоредбата на чл.63** ал.** във вр. с чл.**6** т.** от

КЗ субект е единствено собственика на МПС, за което е установено (засечено) управление с АТСС и е установено, че същото към този момент няма ЗЗГО. От описанието на нарушението обаче е неясно кой е соченият собственик на МПС- ФЛ, което дори не е индивидуализирано от наказващия орган или ЮЛ- цитираното дружество. Тази неяснота не може да бъде преодоляна и с оглед на последвалото обръщение в диспозитивната част на ЕФ- „Уважаеми господине“. По този начин не може да се разбере имуществената санкция дали се налага на ЮЛ чрез неговия законен представител или на ФЛ- В.С., тоест неясен е субектът на нарушението.

Вярно е, че така направеното описание съответства на посочената за нарушена правна разпоредба на чл.**3** ал.** т.** от КЗ, според която „договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение“. Съставеният ЕФ за нарушение на чл.63** ал.** от КЗ, обаче обуславя нарушение констатирано при засичане на управление (движение) на МПС с АТСС. Цитираната разпоредба разписва, че „когато с автоматизирано техническо средство или система е установено управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, на собственика на моторното превозно средство се налага глобата или имуществената санкция по ал.**.“ В случая в описанието на нарушението не е посочено конкретно дали АТСС е засякло/установило управление на посоченото МПС. Казано с други думи дали е установено движение на МПС. Посоченото в ЕФ обстоятелство „с посока на движение към гр. София“ не е достатъчно за да се приеме, че е засечено движение или установено управление на МПС на посоченото място и дата. То може да означава и мястото на позициониране на АТСС в съответното платно за движение (с указаната посока) или пък позициониране на засеченото МПС в това платно. Установяването на управление на МПС е съществен елемент от фактическия състав на нарушението, тъй като само и единствено фактът на несклучена ЗЗГО от собственика на МПС не е достатъчно, за да обуслови административнонаказателната му отговорност по чл.63** ал.** във вр. с ал.** от КЗ и съответно да бъде издаден ЕФ. Минимално необходимото в описанието на този вид санкционен документ е да се посочи дали е имало движение/управление на това МПС, защото ЕФ се издава на основание чл.6**7 ал.3 от КЗ , която норма предвижда „когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител при условията и по реда, предвидени в Закона за движение по пътищата“. В този смисъл направеното описание на

нарушението в ЕФ е непълно и неясно.

Непълнотата и неяснотата на словесно описание на нарушението ограничава правото на защита на санкционираното лице, тъй като е лишено от възможността да разбере какво нарушение се твърди, че е извършило и в качеството му на ФЛ или ЮЛ, а това го лишава от възможността правилно да организира защитата си. Посочването в диспозитивната част на ЕФ на санкционната норма на чл.63** ал.** от КЗ и привръзката и с чл.63** ал.** т.2 от КЗ не може да санира допуснатото процесуално нарушение, тъй като ЕФ следва да съдържа не само правна квалификация на извършеното нарушение, но и словесна такава (посочване на всички факти, включени в състава на вмененото нарушение), тъй като привлечението към административнонаказателна отговорност се брани не само срещу правото, но и срещу фактите и непосочването им го лишава от възможността за адекватна защита.

Тук е мястото да се посочи и това, че съдът не споделя възражението на процесуалния представител на въззивника, за това че когато АТСС се е намирало позиционирано в служебния автомобил на полицейския служител опериращ в него и то по време на движение на автомобила, то в този случай при установяване на нарушението, то тогава същото се смята за извършено от водача, но не и от собственика на автомобила и в този случай нарушителят следва да бъде спрял, да му се извърши проверка и да му се състави АУАН. Това възражение не би било направено, ако се държеше сметка за това, че АТСС засича единствено движение на процесното МПС, но не и констатиране, установяване на нарушение. Тази констатация (че към инкриминираната дата процесното МПС е било без сключена и действаща ЗЗ „ГО“) се прави след като се извърши преглед на записа от засеченото с АТСС движение на МПС като се извърши справка в Административноинформационната система /АИС/ по зададения критерий- „застраховка“ (виж Преглед на запис с нарушение от софтуера на АТСС на л.7) и след справка в информационната система на ГФ. В този смисъл е и представената по делото справка от началника на Сектор ПП при ОДМВР- Пазарджик, приета като писмено доказателство по делото (л.2**).

На следващо място, съдът намира, че не са спазени формални правила за използваната АТСС. Не е несъмнено, че заснемането е станало със АТСС и то с посоченото в ЕФ. Това е така, тъй като по преписката липсва Протокол за използване на АТСС, попълнен от служителя на Сектор „ПП“ при ОДМВР- Пазарджик- оператор на системата. Този протокол се издава на основание чл.**0 от Наредбата ****2**з-532/20**5 г. Протоколът следва да е от датата на нарушението, чиито час следва да попада в периода от време, през който автоматизираното техническо средство е било в работен режим по зададените параметри. В същия протокол следва да е отразен и патрулният автомобил, в който е било поставено АТСС с посочен регистрационен

номер и разположение, както и същият да е съставен и подписан от полицейския служител опирайки с АТСС.

Вярно е, че по делото е представен Протокол за използване на АТСС (л.5). От същия се установява, че той отразява горните факти, но и също че той предаден, респ. входиран в деловодството на ОДМВР- Пазарджик повече от година след извършване и установяване на нарушението, а именно на **9.***.2020 г., подписан от инсп. Х.. Това обстоятелство внася съмнение дали Протоколът е съставен на посочената в него дата или впоследствие при депозиране на жалбата против ЕФ, като вписаните в него данни са въведени от ел. информационна система на ОДМВР- Пазарджик, като се има предвид и начина на оформяне и съдържанието на протокола.

Това съмнение относно съдържанието и датата на съставяне на Протокола за използване на АТСС, лишава същия от удостоверителните му функции, които има по отношение на фактите за ползване на системата от определен служител, на определено място и в определено време.

Всичко изложено до тук е достатъчно основание за отмяна на ЕФ като незаконосъобразен, поради допуснатите нарушения на материалния и процесуалния закон, поради което съдът не намира за нужно да обсъжда и други доводи по същество.

При този изход на делото- отмяна на ЕФ, основателна се явява претенцията на процесуалния представител на въззивника за присъждане на разноски в полза на дружеството-жалбоподател сторени за заплащане на адвокатско възнаграждение. Искането е своевременно направено, а именно в хода на съдебното производство. Пълномощникът има право на такива разноски предвид изхода на делото, а именно отмяна на ЕФ по изложените по-горе съображения и съгласно разпоредбата на чл.63 ал.3 от ЗАНН, препращаща към чл.***3 от АПК. По делото е представен договор за правна защита и съдействие (л.20), от който се установява, че договореното адвокатско възнаграждение в размер на **0 лева дружеството-жалбоподател чрез своя законен представител- управителя В.С. е заплатил в брой на адвокат К.У. от ПзАК. При това положение ОДМВР- Пазарджик- органът издал ЕФ, следва да бъде осъдена да заплати от бюджета си в полза на дружеството-жалбоподател посочените по-горе съдебни разноски, като поради липса на своевременно надлежно направено възражение за прекомерност на претендираните разноски от страна на въззиваемата страна, липсва възможността за преценка от страна на съда за коригиране на техния размер.

Така мотивиран и на основание чл.63 ал.** от ЗАНН, Районен съд Пазарджик, в настоящия състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш Серия Г № 002**393 от **7.09.20**9 г., издаден от ОД на МВР- Пазарджик, с който на „*****“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. ****, ж.к. „*****“ бл.**, вх.**, ет.**, ап.**, представлявано от управителя В. И. С., на основание чл.63** ал.** във вр. с чл.63** ал.** т.2 във вр. с чл.**6** т.** от Кодекс на застраховането (КЗ), за нарушение на чл.***3 ал.** т.2 във вр. с чл.**6** т.** от КЗ, е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева, **като незаконосъобразен.**

ОСЪЖДА ОД На МВР ГР. ПАЗАРДЖИК, представлявана от директор, ДА ЗАПЛАТИ на „*****“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. ****, ж.к. „*****“ бл.**, вх.**, ет.**, ап.**, представлявано от управителя В. И. С., разноси в размер на **0 (триста) лева- за адвокатско възнаграждение за един адвокат.

Решението може да се обжалва в ****-дневен срок от съобщението пред Административен съд Пазарджик.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____